

Sygn. akt II K 800/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Arleta Agata

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30.10.2017 r.

sprawy przeciwko

M. W. urodz. (...)

w W.

córki P. i K. z d. B.

oskarżonej o to, że: w dniu 13 lipca 2017 r. w msc. B., gm. N., woj. (...), uderzając pięściami po całym ciele oraz kopiąc, a także zadając uderzenia nożem spowodowała u M. R. (1) obrażenia ciała w postaci dziewięciu ran kłutych na ramionach, z tyłu klatki piersiowej oraz jedną na palcu, a także złamania tylnych odcinków VII-VIII żeber po stronie lewej bez cech odmy opłucnowej, powodując naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia ww. pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni, ale inny niż określony w art. 156 § 1 k.k.,

tj. czyn z art. 157 § 1 k.k.

orzeka

I. Na mocy art. 66 § 1 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne przeciwko oskarżonej M. W. warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku próby.

II. Na mocy art. 67 § 3 k.k. zobowiązuje oskarżoną do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 300 (trzysta) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

III. Na mocy art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodu rzeczowego wymienionego w wykazie na k. 54 pod poz. 1.

IV. Na podstawie art. 619 § 1 k.p.k. oraz art. 29 ust. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej (...) kwotę 442 (czteryście czterdzieści dwa) złote i 80 (osiemdziesiąt) groszy tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

V. Na mocy art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 Ustawy o kosztach w sprawach karnych zwalnia oskarżoną z obowiązku zwrotów kosztów sądowych i przejmuje je na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 30 października 2017 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas posiedzenia, ustalił następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzony M. R. (1) i oskarżona M. W. od około czerwca 2017 r. mieszkali razem w mieszkaniu M. R. (1) w B., jako partnerzy życiowi. O. nadużywali alkoholu, pod jego wpływem dochodziło do wzajemnych awantur między nimi. Pokrzywdzona i oskarżona byli głuchoniemi. W dniu 13 lipca 2017 r. oskarżona i pokrzywdzony spożywali alkohol, pokrzywdzony około godziny 20-tej wyszedł z mieszkania, spożywał alkohol z kolegami i E. R.. Pokrzywdzony około godziny 22-jej wrócił do mieszkania wraz z E. R.. Oskarżona była zazdrosna o pokrzywdzonego i zaczęła go bić rękoma po całym ciele, później kopać, a następnie wzięła z kuchni nóż kuchenny i zaczęła mu zadawać uderzenia nożem po rękach, plecach i klatce piersiowej. Pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci 9 ran klutych na ramionach, z tyłu klatki piersiowej oraz jedną na bliżej nieokreślonym palcu, złamania tylnych odcinków VII i VIII żebra po stronie lewej bez cech odmy. Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni. Pokrzywdzony został przetransportowany do Szpitala (...) w W. o godzinie 23.32, gdzie udzielono mu pomocy lekarskiej, zszyto rany klute i wypisano o godzinie 2.19 w dniu 14 lipca 2017 r. Badanie stanu trzeźwości wskazało, że pokrzywdzony znajdował się pod wpływem 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 22.54 w dniu 13 lipca 2017 r., a oskarżona znajdowała się pod wpływem 0,92 ‰ alkoholu we krwi o godzinie 2.05 w dniu 14 lipca 2017 r. Pokrzywdzony nie wnosił o ściganie i ukaranie oskarżonej. Po zdarzeniu pokrzywdzona i oskarżona rozstali się.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonej (k.50),
- zeznania M. R. (1) (k.36v,72),
- zeznania E. P. (k.17v-18),
- zeznania E. R. (k.32v),
- protokół oględzin (k.8-11),
- dokumentacja lekarska (k.24-27),
- opinia lekarska (k.41-42),
- protokół użycia Alko sensoru (k.6),
- sprawozdanie z badań krwi i protokół jej pobrania (k.65-66),
- oświadczenie oskarżonej (k.96).

Oskarżona podczas pierwszego przesłuchania przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia (k.50). Podała, że spowodowanie obrażeń ciała pokrzywdzonego wynikało z jej winy, M. zdenerwował ją, bo spalił garnki, zdenerwowała się, wzięła nóż i go nim ugodziła. Stwierdziła, że to była pierwsza tego typu sytuacja i nie chciała wyrządzić krzywdy pokrzywdzonemu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej w części, w której przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w zeznaniach M. R. (1) (k.36v,72) oraz dokumentacji lekarskiej (k.24-27) i protokole oględzin (k.8-11). Nie zasługuje na wiarę ta część wyjaśnień oskarżonej, w której stwierdziła, że zdarzenie wynikało z tego powodu, że pokrzywdzony przypalił garnki, a ona się tym zdenerwowała. Oskarżona ma interes procesowy, by przedstawić zdarzenie w sposób dla siebie korzystny, ale przedstawiona przez nią wersja nie zasługuje na wiarę, gdyż jest sprzeczna z zeznaniami pokrzywdzonego (k.36v,71) i E. R. (k.32v). Zwrócić uwagę należy, że żadna przyczyna nie powinna skutkować uderzeniem pokrzywdzonego nożem, gdyż nóż jest zbyt niebezpiecznym narzędziem by używać go w sporach międzyludzkich.

E. P. zeznała (k.17v-18), iż jej brat M. R. (2) nadużywa alkoholu, pod jego wpływem jest agresywny, mieszka od około miesiąca z oskarżoną. W dniu 13 lipca 2017 r. zobaczyła brata zakrwawionego, postronne osoby wezwwały Pogotowie

(...). W tym czasie do brata podbiegła oskarżona, kopała i biła go. Przyjechała Policja, wskazała im, że oskarżona mogła spowodować obrażenia ciała brata. Gdy rozmawiała z policjantami oskarżona szła w ich stronę z butelkami piwa w rękach, rzuciła te piwa na ziemię, policjanci ją zatrzymali. Rano w dniu 14 lipca 2017 r. przyszedł do niej pokrzywdzony i pokazał wypis ze szpitala, powiedział że rozstał się z oskarżoną.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonej, zeznaniach M. R. (1) (k.36v,72) oraz dokumentacji lekarskiej (k.24-27).

M. K. zeznał (k.21v), że w dniu 13 lipca 2017 r. pełnił służbę jako policjant Komisariatu Policji w N.. Około godziny 22.35 pojechali do B. na Osiedle (...). Tam pokrzywdzony był badany przez zespół karetki, lekarz poinformował, że pokrzywdzony miał około 8 ran ciętych na plecach i rękach. Świadek podał, że pokrzywdzony był głuchoniemy i kontakt z nim był utrudniony, ale zdołał ustalić, że sprawczynią obrażeń ciała pokrzywdzona mogła być kobieta, z którą spożywał alkohol. Szli do mieszkania pokrzywdzonego, gdy dostrzegli oskarżoną, która na widok policjantów roztrzaskała butelki z piwem. Zatrzymali tą kobietę, została przebadana na zawartość alkoholu w krwi. Oskarżona była osobą głuchoniemą i nie mogli poznać przedstawionej przez nią wersji zdarzenia.

Zeznania te zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnieniach oskarżonej, zeznaniach M. R. (1) (k.36v,72) oraz dokumentacji lekarskiej (k.24-27).

M. F. zeznał (k.28v), iż zobaczył M. R. (1) na terenie Osiedla (...) w B., on siedł skulony, była razem z nim (...). Usłyszał, jak (...) wzywała pomocy dla M.. Okazało się, że M. miał całe plecy we krwi. Wezwał Pogotowie (...), siostra pokrzywdzonego stwierdziła, że obrażenia ciała pokrzywdzonego mogła spowodować oskarżona, policjanci zatrzymali ją.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnieniach oskarżonej, zeznaniach M. R. (1) (k.36v,72) oraz dokumentacji lekarskiej (k.24-27).

Świadek E. R. zeznała (k.33v), iż w dniu 13 lipca 2017 r. spotkała około godziny 20.00 M. R. (1), który jest jej kolegą. Około godziny 22.00 poszli do mieszkania M., była tam M.. M. wszczęła awanturę z M., biła go i kopała, następnie poszła do kuchni, wróciła z nożem i ugodziła go kilka razy w plecy. M. miał krwawiące rany na plecach. Wyszli z jego mieszkania, tamowała mu upływ krwi ręcznikiem, oczekiwali na Pogotowie (...). M. zareagowała w ten sposób, bo była zazdrosna o M..

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnieniach oskarżonej, zeznaniach M. R. (1) (k.36v,72) oraz dokumentacji lekarskiej (k.24-27).

Pokrzywdzony M. R. (2) zeznał podczas pierwszego przesłuchania (k.36v), że w dniu 13 lipca 2017 r. wyszedł z mieszkania i poszedł do Emilki, pił z nią i kolegami alkohol, wrócili z E. do jego mieszkania. M. podbiegła do niego z nożem. Stwierdził, że był nietrzeźwy i nie jest pewny przebiegu zdarzeń. M. dźgnęła go 9 razy nożem po plecach i rękach. M. po raz pierwszy zachowywała się tak agresywnie wobec niego, zapewne spożywała w czasie jego nieobecności alkohol, na co wskazywał jej stan. Z M. mieszkał około miesiąc czasu i było mu jej szkoda, tym bardziej że nie potrafił wytłumaczyć jej zachowania, ale postanowił się z nią rozstać. W trakcie drugiego przesłuchania (k.72) zeznał, że mieszkał około miesiąc czasu z oskarżoną, nie składał wniosku o ściganie i ukaranie oskarżonej za spowodowanie jego obrażeń ciała.

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonej, zeznaniach E. R., dokumentacji lekarskiej (k.24-27) oraz opinii lekarskiej (k.41-42).

Opinia lekarska (k.41-42) jest jasna i pełna, została sporządzona przez biegłego dysponującego fachową wiedzą z dziedziny zdrowia ludzkiego i jego zaburzeń, nie była kwestionowana przez strony. Stąd opinia ta została uznana za podstawę stanu faktycznego.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów wymienionych w akcie oskarżenia został sporządzony przez powołane do tego osoby, poszczególne dokumenty były sporządzone obiektywnie i nie zachodzą wątpliwości odnośnie ich autentyczności, nie były one kwestionowane przez strony. Uwzględniając powyższe, dokumenty te stały się podstawą ustaleń faktycznych w sprawie.

Ustalony stan faktyczny tworzy spójną, logicznie uzasadnioną całość, poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego wina i okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonej czynu nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżona mieszkała z pokrzywdzonym, tworzyli od niedawna związek partnerski, jednak relacje między nimi nie układały się pomyślnie. W dniu 13 lipca 2017 r. pokrzywdzony wyszedł z mieszkania, wrócił po około 2 godzinach znajdując się pod znacznym wpływem alkoholu i przyprowadził swą koleżankę. Oskarżonej nie spodobało się ani to, że partner spożywał alkohol poza mieszkaniem, ani że przyszedł z inną kobietą. Pod wpływem zazdrości zaczęła bić i kopać partnera, a następnie chwyciła nóż kuchenny i zadała nim 9 uderzeń pokrzywdzonemu. Pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci 9 ran kłutych na ramionach, z tyłu klatki piersiowej oraz jedną na bliżej nieokreślonym palcu, złamania tylnych odcinków VII i VIII żebra po stronie lewej bez cech odmy. Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni. Nóż jest narzędziem kuchennym lub środkiem służącym do walki lub obrony. Nóż nie powinien być używany do rozwiązywania jakiegokolwiek sporów międzyludzkich, gdyż jest zbyt niebezpiecznym narzędziem i jego nieodpowiednie użycie może skończyć się tragicznie.

Działanie oskarżonej spowodowało rozstrój zdrowia pokrzywdzonego na okres przekraczający 7 dni (por. opinia z k. 41-42), w związku z czym zachowanie oskarżonej zakwalifikować jako przestępstwo z art. 157 § 1 k.k.

Oskarżona ma 29 lata, jest panną, nie ma nikogo na utrzymaniu, zdobyła wykształcenie średnie, pracuje jako sprzątaczką i zarabia około 1.700 złotych miesięcznie (oświadczenie z k. 96), nie była karana (k.56).

Stopień społecznej szkodliwości czynu i wina nie były znaczne, ze względu na incydentalne działanie oskarżonej, obiektywne niewielki stopień obrażeń ciała pokrzywdzonego oraz jego stanowisko odnośnie tego, że nie miał pretensji wobec oskarżonej (k.72). Oskarżona nie była karana (k.56), prowadzi ustabilizowany tryb życia i zachodzi wobec niej uzasadnione przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegała porządku prawnego w przyszłości.

Biorąc pod uwagę powyżej wymienione przesłanki Sąd uznał, że warunkowe umorzenie postępowania będzie wystarczające do skłonienia oskarżonej do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości. Okres jednego roku próby powinien wystarczyć do weryfikacji prognozy dalszego zachowania oskarżonej.

Sąd zobowiązał oskarżoną do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 300 złotych dla wzmocnienia wychowawczego oddziaływania postępowania karnego wobec niej i kształtowania w społeczeństwie szacunku dla porządku prawnego.

Na podstawie przepisu powołanego w punkcie III wyroku Sąd orzekł przepadek noża, jako narzędzia przestępstwa.

Obrońca z urzędu wykonał swą pracę, lecz nie uzyskał za nią wynagrodzenia, stąd Sąd przyznał mu stosowne wynagrodzenie ze środków budżetowych.

Oskarżona utrzymuje się z niewysokiego wynagrodzenia, a powinna spłacić świadczenie pieniężne, stąd Sąd zwolnił ją z obowiązku zwrotu kosztów sądowych, zgodnie z przepisami powołanymi w punkcie V wyroku.